

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1279—1285

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1279	Laki kasvinjalostajanoikeudesta	5945
1280	Laki siemenkauppain muuttamisesta	5958
1281	Laki rikoslain 49 luvun 2 §:n muuttamisesta	5959
1282	Valtioneuvoston asetus paikkatietoinfrastruktuurista annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta ...	5960
1283	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kuitupellavan ja -hampun jalostustuesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	5962
1284	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maa- ja puutarhatalouden kansallisissa tuissa saaristoksi luettavista kuntien osa-alueista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen liitteen 1 muuttamisesta	5964
1285	Maa- ja metsätalousministeriön asetus alkuperäiskasvilajikkeen rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 8 §:n muuttamisesta	5968

N:o 1279

Laki

kasvinjalostajanoikeudesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Sovellettamisala

Tätä lakia sovelletaan kasvinjalostajan oikeuden (*kasvinjalostajanoikeus*) suojaamiseen. Kasvinjalostajanoikeus voidaan myöntää kaikkien kasvitieteellisten sukujen ja lajien lajikkeisiin.

2 §

Euroopan yhteisön lainsäädäntö

Euroopan yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista säädetään yhteisön kasvinjalostajanoi-

keuksista annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2100/94.

Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltijalla on sama suoja kuin kasvinjalostajanoikeuden haltijalla tämän lain mukaan, jollei laissa toisin säädetä.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *johdannaislajikkeella* lajiketta, joka on saatu aikaan käyttämällä olennaisesti hyväksi suojattua lajiketta;

2) *kasvinjalostajanoikeudella* jalostajan yksinoikeutta lajikkeen ammattimaiseen hyväksikäyttämiseen sen mukaan kuin tässä laissa säädetään; kasvinjalostajanoikeus koskee myös:

HE 98/2009
MmVM 11/2009
EV 236/2009

183—2009

a) lajikkeita, jotka eivät selvästi eroa suojatusta lajikkeesta;

b) johdannaislajiketta, jos lajike ei itse ole johdannaislajike; ja

c) lajikkeita, joiden tuottaminen vaatii suojatun lajikkeen toistuvaa käyttöä;

3) *kasvinjalostajanoikeuden haltijalla* lajikkeen jalostajaa tai sitä, jolle hänen oikeutensa on siirtynyt; kasvinjalostajanoikeuden haltijaksi katsotaan se, joka viimeksi on merkitty 22 §:ssä tarkoitettuun kasvinjalostajanoikeusrekisteriin kasvinjalostajanoikeuden haltijaksi, jollei muuta näytetä;

4) *lajikkeella* yhteen ainoaan alimpaan tunnettuun kasvitieteelliseen taksoniin kuuluvaa kasviryhmää, joka voidaan:

a) määritellä tietyn perimätyypin tai perimätyyppiyhdistelmän ominaispiirteiden kuvauksen perusteella;

b) erottaa kaikista muista kasviryhmistä vähintään yhden ominaispiirteen perusteella; ja

c) katsoa kokonaisuudeksi sillä perusteella, että sitä voidaan lisätä ilman, että se muuttuu;

5) *hybridillä* perinnöllisesti toisistaan poikkeavien vanhempien jälkeläistä;

6) *lisäysaineistolla* kaikkia niitä kasvinosia, joita voidaan käyttää kasvien lisäämiseen;

7) *lajikkeen aineistolla*:

a) lajikkeen lisäysaineistoa;

b) lajikkeen viljelykseltä korjattua satoa, kokonaisia kasveja ja kasvinosia; ja

c) kaikkea korjatusta sadosta välittömästi valmistettua tuotetta;

8) *markkinoinnilla* myymistä tai muuta luovuttamista korvausta vastaan, varastointia myyntitarkoituksessa, myyntiin tarjoamista, luovuttamista vastikkeetta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa sekä asettamista saataville maksua vastaan tai ilmaiseksi Euroopan unionin markkinoilla unionin alueella tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten.

2 luku

Kasvinjalostajanoikeus

4 §

Kasvinjalostajanoikeuden sisältö

Kasvinjalostajanoikeuden haltijalla on yksinoikeus hyödyntää lajikkeen lisäysaineistoa

ammattimaisessa tuottamisessa ja markkinoinnissa.

Seuraavat lisäysaineistoa koskevat toimenpiteet edellyttävät kasvinjalostajanoikeuden haltijan lupaa hänen määräämillään ehdoilla:

1) lisäys;

2) kunnostus lisäystarkoituksiin;

3) markkinointi, vienti ja tuonti; ja

4) varastointi 1—3 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin käytettäväksi.

Sadolle, joka on saatu käyttämällä suojatun lajikkeen lisäysaineistoa luvattomasti, ei saa suorittaa 2 momentissa mainittuja toimenpiteitä ilman kasvinjalostajanoikeuden haltijan lupaa, jos kasvinjalostajanoikeuden haltijalla ei ole ollut kohtuullista mahdollisuutta käyttää oikeuttaan kyseiseen lisäysaineistoon.

5 §

Kasvinjalostajanoikeuden rajoitukset

Kasvinjalostajanoikeus ei rajoita lajikkeen käyttämistä:

1) yksityisluonteisesti muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin;

2) koe- ja tutkimustarkoituksiin;

3) uusien lajikkeiden jalostamiseksi;

4) 6 §:ssä säädetyn edellytyksin oman tilan kylvösiementuotantoon.

6 §

Oikeus suojatun lajikkeen viljelyyn ja velvollisuus maksaa siitä korvaus

Viljelijällä on oikeus korvausta maksamalla käyttää ja tuottaa lisäystarkoituksiin hallinnassaan olevalla tilalla suojattujen lajikkeiden lisäysaineistoa. Tämä oikeus koskee hybridejä lukuun ottamatta seuraaviin kasvilajeihin kuuluvien lajikkeiden viljelyä: kaura, ohra, ruis, vehnä, ruisvehnä, rypsi, rapsi, pellava, herne, härkäpapu, peruna ja tattari.

Korvauksen on oltava selvästi pienempi kuin lajikkeen lisäysaineiston markkinoinnissa perittävä rojalti. Kasvinjalostajanoikeuden haltijalle maksettavan kohtuullisen korvauksen määrästä voidaan tehdä sopimus kasvinjalostajanoikeuden haltijan ja viljelijän tai heitä edustavien järjestöjen kesken. Jos

sopimusta ei ole tehty tai sitä ei sovelleta, viljelijällä on velvollisuus maksaa kasvinjalostajanoikeuden haltijalle korvaus, joka on 50 prosenttia lajikkeen lisäysaineiston markkinoinnissa perittävistä summasta.

Viljelijällä, jonka hallinnassa oleva peltopinta-ala on alle 10 hehtaaria, on oikeus korvausta maksamatta käyttää suojatun lajikkeen lisäysaineistoa 1 momentissa tarkoitetulla tavalla. Suojatun perunalajikkeen viljelystä on tällaisessa tapauksessa kuitenkin maksettava korvaus, jos lajikkeen viljelyala on suurempi kuin kaksi hehtaaria tai varhaisperunan kattenalaisessa viljelyssä suurempi kuin yksi hehtaari.

Viljelijä on velvollinen antamaan pyydettyä viranomaiselle ja kasvinjalostajanoikeuden haltijalle maksuvelvollisuuden toteuttamiseksi tarvittavan tiedon.

7 §

Oikeus saada suojattua lajiketta koskevia viljelytietoja

Kasvinjalostajanoikeuden haltijalla on oikeus saada 6 §:ssä säädetyn viljelijän maksuvelvollisuuden toteuttamiseksi tarvittavat seuraavat tiedot maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetussa laissa (284/2008) tarkoitetusta tietojärjestelmästä:

- 1) viljelijän nimi ja yhteystiedot;
- 2) tilatunnus;
- 3) viljelijän hallinnassa oleva peltopinta-ala, jos se on suojatun perunalajikkeen osalta yli kaksi hehtaaria, varhaisperunan kattenalaisen viljelyn osalta yli hehtaari tai muiden lajikkeiden osalta yli 10 hehtaaria;
- 4) Euroopan yhteisön kasvinjalostajanoikeudella suojattujen lajikkeiden viljelyala, jos se ylittää alan, joka laskennallisesti tarvittaisiin 92 viljatonnin tuottamiseen;
- 5) Euroopan yhteisön kasvinjalostajanoikeudella suojattujen perunalajikkeiden viljelyala, jos se ylittää alan, joka laskennallisesti tarvittaisiin 185 perunatonnin tuottamiseen; sekä

6) tämän lain perusteella suojattujen lajikkeiden omalla tilalla tuotetulla siemenellä kylvetyt viljelypinta-alat lajikkeittain.

Kasvinjalostajanoikeuden haltija saa käyttää 1 momentin mukaisesti luovutettuja tietoja vain 6 §:ssä tarkoitetun maksunsaantioikeutensa toteuttamiseksi. Kasvinjalostajanoikeuden haltijalla ei ole oikeutta luovuttaa tietoja edelleen.

Edellytyksenä 1 momentin mukaiselle tietojen luovutukselle on, että kasvinjalostajanoikeuden haltija ja viljelijä tai heitä edustavat järjestöt ovat sopineet 6 §:n mukaisesti kasvinjalostajanoikeuden haltijalle maksettavasta korvauksesta.

8 §

Suojattua lajiketta koskevien viljelytietojen hävittäminen

Kasvinjalostajanoikeuden haltijan on hävitettävä 7 §:n nojalla saadut tiedot vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jota koskevan 6 §:ssä tarkoitetun maksuvelvollisuuden toteuttamiseksi tiedot on luovutettu.

9 §

Kasvinjalostajanoikeuden sammuminen

Kasvinjalostajanoikeus ei koske toimia, jotka liittyvät suojatun lajikkeen tai 3 §:n 7 kohdan a—c alakohdassa tarkoitettujen lajikkeiden aineiston markkinointiin Suomessa, ellei näitä toimenpiteitä tehdä:

- 1) lajikkeen lisäämisen tarkoituksessa; tai
- 2) tarkoituksessa viedä lajikkeen aineistoa sellaiseen maahan, jossa ei suojata sen kasvisuvun tai -lajin lajikkeita, johon lajike kuuluu, jollei viety aineisto ole tarkoitettu kulutukseen.

3 luku

Kasvinjalostajanoikeuden myöntämisen edellytykset

10 §

Hakijaa koskevat edellytykset

Kasvinjalostajanoikeutta voi hakea luonnollinen henkilö, oikeushenkilö ja oikeushenkilöihin niitä koskevan lainsäädännön mukai-

sesti rinnastettava toimielin. Kaksi tai useampi henkilö voivat yhdessä hakea kasvinjalostajanoikeutta.

Jos muu kuin lajikkeen jalostaja hakee kasvinjalostajanoikeutta, hänen on osoitettava oikeutensa lajikkeeseen.

11 §

Lajiketta koskevat edellytykset

Kasvinjalostajanoikeus myönnetään, jos lajike on uusi, muista tunnetuista lajikkeista erottuva, kasvustoltaan yhtenäinen ja tunto-merkeiltään pysyvä.

Lajiketta ei pidetä uutena, jos lajikkeen lisäysaineistoa tai satoa on kasvinjalostajanoikeuden haltijan suostumuksella myyty tai muulla tavoin luovutettu hyödyntämistarkoituksessa:

1) Suomessa kauemmin kuin yhden vuoden ajan ennen hakemuksen jättämistä;

2) ulkomailla kauemmin kuin kuusi vuotta ennen hakemuksen jättämistä, kun kyseessä on puu tai viiniköynnös; tai

3) ulkomailla kauemmin kuin neljä vuotta, kun kyseessä on muu kuin 2 kohdassa tarkoitettu kasvi.

Kasvinjalostajanoikeutta ei saa myöntää, jos lajikkeella on yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 mukainen yhteisön suoja.

4 luku

Kasvinjalostajanoikeuden hyväksyminen

12 §

Toimivaltainen viranomainen

Kasvinjalostajanoikeuden hyväksymisestä, rekisteröimisestä, julkaisemisesta ja kasvinjalostajanoikeusrekisterin ylläpidosta vastaa Elintarviketurvallisuusvirasto (*Evira*).

13 §

Hakemus

Hakemus kasvinjalostajanoikeuden myöntämiseksi tehdään kirjallisesti Eviralle suo-

men, ruotsin tai englannin kielellä. Hakemuksessa on esitettävä:

1) kasvinjalostajanoikeuden hakijan ja mahdollisen asiamiehen nimi, yhteystiedot, henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus, kotipaikka sekä jalostajan nimi ja yhteystiedot;

2) ehdotus lajikenimeksi ja selvitys lajikenimen käytöstä sekä jalostajan tunnus;

3) kasvisuku ja -laji;

4) tiedot lajikkeen alkuperästä, suojauksesta toisessa valtiossa ja koetuloksista;

5) tiedot siitä, haetaanko etuoikeutta, sekä siitä, missä ja milloin aikaisemmat hakemukset on tehty;

6) vakuutus, ettei lajiketta ole markkinoitu 11 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla ennen hakemuksen jättämistä; sekä

7) selvitys siitä, onko lajike geeniteknikkalain (377/1995) tai muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti hyväksytty.

Hakemuspäiväksi merkitään se päivä, jona hakemusasiakirjat on toimitettu Eviralle ja hakemusmaksu on maksettu. Hakemuksessa on oltava vähimmäistietoina hakemuspäivän saamiseksi hakijan nimi ja yhteystiedot, kasvisuku ja -laji, lajikenimi ja jalostajan tunnus.

Jos hakija ei ole toimittanut kaikkia 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, Eviran on kehoitettava hakijaa korjaamaan hakemuksessa olevat puutteet määräajassa. Mikäli hakija ei korjaa puutteita määräajassa, jätetään hakemus tutkimatta.

Tutkimatta jätetty hakemus otetaan käsiteltäväksi, jos hakija kuukauden kuluessa Eviran antaman määräajan päättymisestä sitä pyytää sekä ryhtyy toimenpiteisiin puutteellisuuden korjaamiseksi ja saman ajan kuluessa suorittaa uudelleen käsittelymaksun.

Jos ehdotettu lajikenimi voidaan sekoittaa sellaiseen lajikkeen aineistoa tai sen kaltaisia tavaroita koskevaan tavaramerkkiin, nimeen, toiminimeen tai muuhun tunnusmerkkiin, johon hakijalla on yksinoikeus, hakemukseen on liitettävä rekisteriote Patentti- ja rekisterihallitukselta siitä, että tavaramerkki, nimi, toiminimi tai muu tunnusmerkki on poistettu asianomaisesta rekisteristä. Jos tällaista tunnusmerkkiä ei ole rekisteröity, hakijan on liitettävä hakemukseen selvitys siitä, että hän

on luopunut tai on valmis luopumaan oikeudesta käyttää tätä tunnusmerkkiä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentissa säädetyistä hakemuksessa esitettävistä tiedoista.

14 §

Väliaikainen suoja

Hakemuspäivästä alkaa väliaikainen suoja, joka jatkuu, kunnes kasvinjalostajanoikeus on myönnetty. Väliaikaista suojaa ei ole, jos kasvinjalostajanoikeutta ei myönnetä.

15 §

Etuoikeus

Kasvinjalostajanoikeushakemusten etuoikeus määräytyy hakemuspäivän perusteella. Jos usealla hakemuksella on sama hakemuspäivä, niiden keskinäinen etuoikeus määräytyy hakemuksen saapumisajan perusteella. Jos etuoikeutta ei voida ratkaista saapumisajan perusteella, hakemuksilla on sama etuoikeus.

Jos kasvinjalostajanoikeuden hakija on hakenut aikaisemmin kasvinjalostajanoikeutta uusia kasvilajikkeita suojaavan kansainvälisen liiton tai Maailman kauppajärjestön jonkin jäsenen toimivaltaan kuuluvalla alueella, on hakemus, jos se tehdään 12 kuukauden kuluessa siitä, kun aikaisempi hakemus jätettiin, katsottava tehdyksi täällä samanaikaisesti.

Edellytyksenä 2 momentin mukaiselle etuoikeuden määräytymiselle on, että etuoikeutta nimenomaisesti vaaditaan hakemusta tehtäessä ja jäljennökset lajiketta koskevasta aikaisemmasta hakemuksesta ja siihen liittyvistä asiakirjoista toimitetaan Eviralle kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä. Jäljennösten tulee olla sen viranomaisen oikeaksi todistamia, joka vastaanotti ensimmäisen kyseistä lajiketta koskevan hakemuksen.

Hakijan tulee toimittaa Eviralle kahden vuoden kuluessa 2 momentin mukaisen etuoikeuden voimassaoloajan päätyttyä hakemuksen käsittelyä varten tarpeelliset tiedot, asiakirjat ja aineistot. Jos ensimmäinen hakemus on hylätty, hakijalle on myönnettävä riittävä aika toimittaa Eviralle hakemuksen käsittelyä varten tarvittavat tiedot, asiakirjat ja aineistot.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä etuoikeutta koskevan pyynnön esittämisestä.

16 §

Hakemuksen julkaiseminen

Eviran on varattava yleisölle mahdollisuus hakemusta koskevien väitteiden tekemiseen julkaisemalla hakemuksen tunnistetiedot.

Hakemusta koskevat väitteet on tehtävä Eviralle kirjallisesti kolmen kuukauden määräajassa hakemuksen julkaisemisesta.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä hakemuksen julkaisemisesta ja julkaistavista tunnistetiedoista.

17 §

Väite paremmasta oikeudesta

Jos joku väittää, että hänellä on parempi oikeus lajikkeeseen kuin hakijalla, hänen on tehtävä siitä kirjallinen vaatimus Eviralle. Jos asia on epäselvä, Eviran tulee välipäätöksellä kehottaa häntä nostamaan määräajassa kanteen tuomioistuimessa. Jos kannetta ei nosteta määräajassa, väite jätetään ottamatta huomioon, mistä on mainittava välipäätöksessä.

Jos tuomioistuimessa on vireillä riita paremmasta oikeudesta lajikkeeseen, hakemuksen käsittely on keskeytettävä, kunnes asia on lopullisesti ratkaistu.

18 §

Hakemuksen siirtäminen

Jos joku näyttää Eviralle, että hänellä on parempi oikeus lajikkeeseen kuin hakijalla,

Eviran tulee hänen vaatimuksestaan siirtää hakemus hänelle. Siirronsaajan on samalla suoritettava hakemusmaksu.

Ennen kuin siirtovaatimus on lopullisesti ratkaistu, hakemusta ei saa jättää tutkimatta, hyväksyä, hylätä tai peruuttaa.

19 §

Lajikkeen tutkiminen

Evira järjestää lajikkeen tutkimisen hakijan pyynnöstä kansainvälisten menetelmien mukaan sen selvittämiseksi, onko lajike erotuva, yhtenäinen ja pysyvä, jollei tutkimista ole pidettävä erityisistä syistä tarpeettomana.

Hakijan on toimitettava tarvittava lajikkeen aineisto ja tarpeelliset muut tiedot Eviralle tai tutkimuksen suorittavalle taholle.

20 §

Päätös kasvinjalostajanoikeudesta

Evira selvittää väitteiden tekemiseen varatun ajan jälkeen, täyttääkö lajike 11 §:ssä asetetut vaatimukset, sekä tekee päätöksen kasvinjalostajanoikeuden hyväksymisestä. Hakemusta koskevat päätökset ja peruutukset julkaistaan ja hyväksytyt hakemuksia koskevat päätökset merkitään 22 §:ssä tarkoitettuun kasvinjalostajanoikeusrekisteriin.

21 §

Voimassaolo

Kasvinjalostajanoikeus on voimassa siitä päivästä, jona Evira on tehnyt hyväksymispäätöksen. Oikeus voidaan pitää voimassa 30 vuotta hyväksymispäätöstä seuraavan vuoden alusta maksamalla vuosimaksu kalenterivuositain tammikuun loppuun mennessä.

Kasvinjalostajanoikeuden voimassaolo päättyy, jos hakijalle myönnetään yhteisön kasvinjalostajanoikeus suojattuun lajikkeeseen.

22 §

Kasvinjalostajanoikeusrekisteri

Eviran pitämään kasvinjalostajanoikeusre-

kisteriin merkitään hyväksytyistä kasvinjalostajanoikeuksista seuraavat tiedot:

1) kasvinjalostajanoikeuden rekisterinnumero;

2) kasvinjalostajanoikeuden haltijan ja mahdollisen asiamiehen nimi ja yhteystiedot, yritys- ja yhteisötunnus, kotipaikka, ilmoitus asiamiehen vaihtumisesta sekä jalostajan nimi ja yhteystiedot;

3) mihin kasvisukuun ja -lajiin lajike kuuluu sekä lajikekuvauksen tunnistetiedot;

4) hyväksytty lajikenimi, lajikenimiehdotuksen päivämäärä ja jalostajan tunnus;

5) hakemuspäivämäärä, hakemusnumero ja julkaisupäivämäärä sekä kasvinjalostajanoikeuden hyväksymispäivämäärä;

6) myönnetty etuoikeus ja valtio, jossa lajiketta koskeva aikaisempi hakemus on tehty, sekä hakemuspäivä, jolloin hakemus on tehty;

7) vuosimaksun maksaminen;

8) myönnetty pakkolupa tai vastavuoroinen pakkolupa ja käyttö lupa;

9) panttioikeus;

10) Eviran lainvoimaa vailla olevat päätökset, muutoksenhaut, ulosmittaukset, takavarikkoon asettamiset ja tuomioistuinten asiassa tekemät päätökset;

11) kasvinjalostajanoikeuden päättämispäivä.

Jos merkinnän tekemistä rekisteriin ei voida välittömästi ratkaista, tulee rekisteriin merkitä, että merkinnän tekemistä on pyydetty.

Kasvinjalostajanoikeusrekisteriin ja rekisterin asiakirjoihin sovelletaan muilta osin maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annettua lakia.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä rekisteriin tehtävien 1 momentin mukaisten merkintöjen sisällöstä.

23 §

Merkinnän poistaminen rekisteristä

Jos näytetään, että rekisteriin merkitty käyttö lupa, panttioikeus tai pakkolupa on la kannut, merkintä on poistettava rekisteristä.

Luonnollisen henkilön 22 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut henkilötiedot poistetaan rekisteristä viimeistään kymmenen vuoden kuluessa siitä, kun kasvinjalostajanoikeuden voimassaolo on lakannut. Rekisteriin talletettujen tietojen poistamiseen sovelletaan, mitä henkilötietolaissa (523/1999) säädetään tai sen nojalla päätetään.

Rekisteristä poistettujen tietojen arkistoinnista säädetään arkistolaissa (831/1994).

5 luku

Lajikenimi

24 §

Lajikenimen valinta ja käyttäminen

Lajike tulee voida erottaa lajikenimen perusteella muista saman tai lähisukuisen lajin lajikkeista.

Lajikkeen nimeä ei saa hyväksyä, jos se on sekoitettavissa tavamerkkiin, nimeen, toiminimeen tai muuhun tunnusmerkkiin, johon muulla kuin hakijalla on suoja siten, että tämä toisella oleva suoja on esteenä lajikenimen rekisteröinnille.

Kun suojatun lajikkeen lisäysaineistoa markkinoidaan, siitä on käytettävä sen hyväksyttyä lajikenimeä. Hyväksyttyä lajikenimeä on käytettävä vielä senkin jälkeen, kun kasvinjalostajanoikeuden voimassaoloaika on päättynyt tai oikeus on muuten lakannut.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä lajikenimen valinnasta ja lajikenimen käyttämisestä.

25 §

Lajikenimen kumoaminen ja lajikkeen uudelleen nimeäminen

Eviran on kumottava hyväksytty lajikenimi, jos:

1) lajikenimi on hyväksytty tämän lain vastaisesti ja este hyväksymiselle on edelleen olemassa;

2) kasvinjalostajanoikeuden haltija niin vaatii ja osoittaa siihen perustellun syyn; tai

3) joku esittää oikeuden päätöksen, jossa kielletään nimen käyttäminen lajikkeesta.

Eviran on ilmoitettava kasvinjalostajanoikeuden haltijalle lajikenimen kumoamisvaatimuksesta ja kehotettava tätä esittämään uusi ehdotus lajikenimeksi 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon vaatimuksesta.

Eviran on tutkittava uutta nimeä koskeva ehdotus. Kun Evira on hyväksynyt uuden nimen, se on julkaistava ja rekisteröitävä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä lajikenimen kumoamisesta ja muuttamisesta.

6 luku

Kasvinjalostajanoikeuden lakkaaminen, mitättömäksi julistaminen ja menetetyksi määrääminen

26 §

Kasvinjalostajanoikeuden lakkaaminen

Evira toteaa päätöksellään kasvinjalostajanoikeuden lakanneeksi, jos kasvinjalostajanoikeuden haltija ilmoittaa Eviralle kirjallisesti luopuvansa kasvinjalostajanoikeudestaan.

Jos vuosimaksua ei ole maksettu 21 §:n mukaisesti, Eviran on kehotettava kasvinjalostajanoikeuden haltijaa maksamaan vuosimaksu Eviran antamassa määräajassa uhalla, että kasvinjalostajanoikeus lakkaa. Jos kasvinjalostajanoikeuden haltija ei ole maksanut maksua annetussa määräajassa, Evira toteaa päätöksellään kasvinjalostajanoikeuden lakanneeksi.

Jos kasvinjalostajanoikeus on ulosmittattu tai siihen on olemassa rekisteriin merkitty panttioikeus tai riita kasvinjalostajanoikeuden siirtämisestä on vireillä, kasvinjalostajanoikeutta ei saa lakkauttaa niin kauan kuin ulosmittaus tai panttioikeus on voimassa tai riitaa ei ole lopullisesti ratkaistu.

27 §

Mitättömäksi julistaminen

Tuomioistuimen on julistettava kasvinjalostajanoikeus mitättömäksi, jos oikeutta myönnettäessä:

1) lajikkeen erotettavuutta tai uutuutta koskevia edellytyksiä ei ole ollut olemassa;

2) lajikkeen yhtenäisyyttä tai pysyvyyttä koskevia edellytyksiä ei ole ollut olemassa ja päätös kasvinjalostajanoikeuden hyväksymisestä on oleellisilta osin perustunut hakijan toimittamiin tietoihin.

Tuomioistuimen on julistettava kasvinjalostajanoikeus mitättömäksi, jos oikeus on myönnetty hakijalle, joka ei ole oikeutettu siihen, ellei Evira siirrä kasvinjalostajanoikeutta sille, joka on siihen oikeutettu.

Asioissa, jotka koskevat kasvinjalostajanoikeuden mitättömäksi julistamista, tuomioistuimen on pyydettävä Eviran lausunto.

28 §

Menetetyksi määrääminen

Evira määrää kasvinjalostajanoikeuden menetetyksi, jos:

1) kasvinjalostajanoikeuden haltija ei kykene tuottamaan lajikkeen lisäysaineistoa, jonka tuntomerkit vastaavat suojatun lajikkeen tuntomerkkejä;

2) kasvinjalostajanoikeuden haltija ei toimita Eviran kehotuksesta määrääjässä lajikkeen lisäysaineistoa, asiakirjoja ja muita tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, ylläpidetäänkö lajiketta asianmukaisesti; tai

3) lajikenimi on kumottu kasvinjalostajanoikeuden hyväksymisen jälkeen ja kasvinjalostajanoikeuden haltija ei ehdota uutta hyväksyttävää lajikenimeä.

29 §

Kasvinjalostajanoikeuden päättymisen rekisteröinti

Kasvinjalostajanoikeus merkitään päättyneeksi rekisteriin:

1) jos kasvinjalostajanoikeus on lakannut 26 §:n mukaisesti;

2) jos kasvinjalostajanoikeus on julistettu tuomioistuimen lainvoiman saaneella päätöksellä mitättömäksi 27 §:n mukaisesti;

3) jos se on määrätty Eviran päätöksellä menetetyksi 28 §:n mukaisesti; tai

4) voimassaoloajan päätyttyä 21 §:n mukaisesti.

7 luku

Käyttö- ja pakkolupa sekä vastavuoroinen pakkolupa

30 §

Käyttölupa

Jos kasvinjalostajanoikeuden haltija on antanut toiselle oikeuden ammattimaisesti käyttää suojattua lajiketta (*käyttölupa*), tämä saa luovuttaa oikeutensa edelleen ainoastaan, jos niin on sovittu.

Jos käyttölupa kuuluu yritykselle, se saadaan luovuttaa yrityksen luovutuksen yhteydessä, jollei muuta ole sovittu.

Jos kasvinjalostajanoikeuden haltija ilmoittaa luopuvansa kasvinjalostajanoikeudestaan ja rekisteriin on merkitty lajiketta koskeva käyttölupa, Eviran on ilmoitettava asiasta käyttöluvan haltijalle kohtuullisen ajan varaimiseksi tämän oikeuksien valvomiseksi ennen kuin Evira toteaa päätöksellään kasvinjalostajanoikeuden lakanneeksi.

31 §

Pakkolupa

Jos rekisteröidyn lajikkeen lisäysaineistoa ei tuoteta markkinoille yleisen edun kannalta kohtuullisin ehdoin ja elintarvikehuollon yleisiin tarpeisiin nähden riittävästi, voi se, joka haluaa käyttää lajiketta ammattimaisesti Suomessa, saada siihen pakkoluvan, jollei kasvinjalostajanoikeuden haltijan menetteilyyn ole hyväksyttävää syytä. Pakkolupa sisältää myös oikeuden saada kasvinjalostajanoikeuden haltijalta tarpeellinen määrä lajikkeen lisäysaineistoa.

Pakkolupa voidaan myöntää vain sille, jolla katsotaan olevan edellytykset hyväksyttävällä tavalla ja pakkoluvassa määrättävillä ehdoilla käyttää hyväksi kasvinjalostajanoikeuden kohteena olevaa lajiketta. Pakkolupa

ei estä kasvinjalostajanoikeuden haltijaa itse käyttämästä oikeuttaan tai antamasta lajikkeen käyttö lupaa.

Pakkoluvan myöntää tuomioistuin, joka määrää, missä laajuudessa suojattua lajiketta saa käyttää, sekä vahvistaa vastikkeen ja muut pakkoluvan ehdot. Tuomioistuin voi kasvinjalostajanoikeuden haltijan vaatimuksesta kumota pakkoluvan tai vahvistaa sille uudet ehdot, jos oleellisesti muuttuneet olosuhteet sitä edellyttävät.

32 §

Vastavuoroinen pakkolupa

Jos bioteknologisen keksinnön patentin haltija ei voi hyödyntää patenttia loukkamatta lajiketta koskevaa aiempaa kasvinjalostajanoikeutta, hän voi hakea asianmukaista korvausta vastaan pakkolupaa tuomioistuimelta kyseisen oikeuden suojaaman lajikkeen muulla kuin yksinoikeudella tapahtuvaa käyttöä varten. Jos patentin haltijalle myönnetään tällainen pakkolupa, kasvinjalostajanoikeuden haltijalla on tällöin oikeus saada kohtuullisin ehdoin vastavuoroinen lupa käyttää suojattua keksintöä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luvan hakijan on osoitettava, että hän ei ole onnistunut sopimusteitse saamaan lupaa kasvinjalostajanoikeuden haltijalta ja että keksintö edustaa huomattavaa teknistä kehitystä, johon liittyy huomattava taloudellinen etu suojattuun lajikkeeseen nähden.

Patenttilaissa (550/1967) säädetään kasvinjalostajan oikeudesta saada pakkolupa käyttää patentilla suojattua keksintöä.

8 luku

Yksityisoikeudellinen suoja

33 §

Loukkauksen estäminen

Jos joku loukkaa kasvinjalostajanoikeuden tuottamaa yksinoikeutta, tuomioistuin voi kieltää häntä jatkamasta tai toistamasta tekoa.

34 §

Keskeyttämismääräys välittäjälle

Tuomioistuin voi 33 §:ssä tarkoitettua kantea käsitellessään kasvinjalostajanoikeuden haltijan vaatimuksesta määrätä lähettimen, palvelimen tai muun sellaisen laitteen ylläpitäjän taikka muun välittäjänä toimivan palvelun tarjoajan sakon uhalla keskeyttämään kasvinjalostajanoikeutta loukkaavaksi väitetyn käytön (*keskeyttämismääräys*), jollei sitä voida pitää kohtuuttomana ottaen huomioon kasvinjalostajanoikeuden väitetyn loukkaajan, välittäjän ja kasvinjalostajanoikeuden haltijan oikeudet.

Ennen 33 §:ssä tarkoitetun kanteen nostamista tuomioistuin voi kasvinjalostajanoikeuden haltijan vaatimuksesta antaa keskeyttämismääräyksen, jos sen antamiselle on 1 momentissa mainitut edellytykset ja jos on ilmeistä, että oikeudenhaltijan oikeuksien toteutuminen muutoin vakavasti vaarantuisi. Tuomioistuimen on varattava sekä sille, jolle määräystä on haettu annettavaksi, että sille, jonka väitetään loukkaavan kasvinjalostajanoikeutta, tilaisuus tulla kuulluksi. Tiedoksi-anto sille, jolle määräystä on haettu annettavaksi, voidaan toimittaa postitse taikka telekopiota tai sähköpostia käyttäen. Asian käsittelyyn sovelletaan muutoin, mitä oikeudenkäymiskaaren 8 luvussa säädetään.

Tuomioistuin voi pyynnöstä antaa 2 momentissa tarkoitetun keskeyttämismääräyksen väliaikaisena väitettyä loukkaajaa kuulematta, jos asian kiireellisyys sitä välttämättä vaatii. Määräys on voimassa, kunnes toisin määrätään. Väitetylle loukkaajalle on määräyksen antamisen jälkeen viipymättä varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Kun väitettyä loukkaajaa on kuultu, tuomioistuimen on viipymättä päätettävä, pidetäänkö määräys voimassa vai peruutetaanko se.

Tämän pykälän nojalla annettu keskeyttämismääräys ei saa vaarantaa kolmannen oikeutta lähettää ja vastaanottaa viestejä. Keskeyttämismääräys tulee voimaan, kun hakija asettaa ulosottomiehelle ulosottoaaren (705/2007) 8 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vakuuden, jollei oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 7 §:stä muuta johdu. Tämän pykälän 2 tai 3 momentin nojalla annettu keskeyttämismää-

räys raukeaa, jollei 33 §:ssä tarkoitettua kan-
netta nosteta kuukauden kuluessa määräyk-
sen antamisesta.

Keskeyttämismääräystä vaatineen on kor-
vattava sille, jolle määräys on annettu, sa-
moin kuin väitetyille loukkaajalle määräyksen
täytäntöönpanosta aiheutunut vahinko sekä
asiassa aiheutuneet kulut, jos 33 §:ssä tarkoi-
tettu kanne hylätään tai jätetään tutkimatta
taikka jos asian käsittely jätetään sillensä sen
vuoksi, että kantaja on peruuttanut kanteensa
tai jäänyt saapumatta tuomioistuimeen. Sama
on voimassa, jos keskeyttämismääräys 3 mo-
mentin nojalla peruutetaan tai 4 momentin
nojalla raukeaa. Vahingon ja kulujen korvaa-
mista koskevan kanteen nostamisessa nouda-
tetaan, mitä oikeudenkäymiskaaren 7 luvun
12 §:ssä säädetään.

35 §

Vahvistuskanne

Kasvinjalostajanoikeuden haltija tai se,
jolla käyttö- tai pakkoluvan perusteella on
oikeus käyttää hyväksi kasvinjalostajanoikeu-
den nojalla suojattua lajiketta, voi ajaa vah-
vistuskannetta siitä, nauttiiko hän myönnetyn
kasvinjalostajanoikeuden perusteella suojaa
toista vastaan, jos asia on epäselvä ja siitä
aiheutuu hänelle haittaa.

Joka käyttää tai aikoo käyttää hyväksi kas-
vinjalostajanoikeuden perusteella suojattua
lajiketta, voi samoilla ehdoilla ajaa kasvinja-
lostajanoikeuden haltijaa vastaan vahvistus-
kannetta siitä, onko myönnetyn kasvinjalos-
tajanoikeuden johdosta olemassa este sano-
tulle toiminnalle.

36 §

Hyvitys ja vahingonkorvaus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta
loukkaa kasvinjalostajanoikeutta tai 24 §:n 3
momentin säännöstä lajikenimen käyttämi-
sestä, on velvollinen suorittamaan kasvinja-
lostajanoikeuden haltijalle kohtuullisen hyvi-
tyksen lajikkeen hyväksikäyttämisestä ja kor-

vaamaan vahingon, joka loukkauksesta ai-
heutuu. Jos huolimattomuus on vähäinen, va-
hingonkorvausta voidaan sovittelaa.

Jos kasvinjalostajanoikeuden loukkaus tai
lajikenimen käyttämistä tarkoittavan 24 §:n 3
momentin loukkaus ei ole tahallinen tai tehty
huolimattomuudesta, loukkaaja on velvolli-
nen suorittamaan kohtuullisen hyvityksen la-
jikkeen hyväksikäyttämisestä.

Kasvinjalostajanoikeuden loukkauksen tai
lajikenimen käyttämistä tarkoittavan 24 §:n 3
momentin loukkauksen perusteella voidaan
hyvitystä ja korvausta vahingosta vaatia aino-
astaan viiden viimeisen vuoden ajalta ennen
kanteen vireillepanoa.

Jos kasvinjalostajanoikeus on lainvoiman
saaneella tuomiolla julistettu mitättömäksi,
hyvitys- tai vahingonkorvausvelvollisuutta ei
ole.

Vahingonkorvauksesta on lisäksi voi-
massa, mitä vahingonkorvauslaissa
(412/1974) säädetään.

37 §

Viljelijän korvausvelvollisuus

Viljelijä, joka laiminlyö 6 §:ssä säädetyn
velvoitteen, on velvollinen suorittamaan kas-
vinjalostajanoikeuden haltijalle korvausta.
Korvauksen suuruus määräytyy yhteisön kas-
vinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3
kohdassa säädetyn maataloutta koskevan va-
pautuksen soveltamista koskevista säännöistä
komission asetuksen (EY) N:o 1768/95 mu-
kaan.

38 §

Lajikkeen kasviaineiston palauttaminen

Tuomioistuin voi oikeudenloukkauksen
kärsineen kanteesta, sen mukaan kuin on
kohtuullista, määrätä, että lajikkeen kasvi-
aineisto, johon oikeudenloukkaus kohdistuu,
on luovutettava loukatulle lunastusta vastaan.
Edellä sanottu ei koske sitä, joka vilpittö-
mässä mielessä on saanut lajikkeen kasvi-
aineiston tai erityisen oikeuden siihen eikä itse

ole loukannut kasvinjalostajanoikeutta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu lajikkeen kasviaineisto saadaan ottaa takavarikkoon, jos oikeudenloukkauksen kärsinyt on tehnyt vaatimuksen lajikkeen kasviaineiston luovuttamiseksi sen mukaan kuin ulosottokaarella säädetään.

39 §

Väliaikaisen suojan loukkaus

Jos joku muu kuin hakija käyttää ammattimaisesti hyväksi lajiketta ja lajikkeen lisäysaineistoa 14 §:ssä tarkoitettuna aikana, kasvinjalostajanoikeuden loukkausta koskevia säännöksiä on sovellettava, jos kasvinjalostajanoikeus sittemmin myönnetään.

Väliaikaisen suojan aikana tapahtuneesta kasvinjalostajanoikeuden loukkauksesta ei voida tuomita 9 luvussa tai rikoslain (39/1889) 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettua rangaistusta.

Vahinko, joka on syntynyt ennen 16 §:ssä tarkoitettua hakemuksen julkaisemista, voidaan määrätä korvattavaksi ainoastaan 36 §:n 2 momentin mukaan.

Jos vahingonkorvauskanne pannaan viireille vuoden kuluessa kasvinjalostajanoikeuden hyväksymisestä, ei 36 §:n 3 momentin säännöstä sovelleta.

40 §

Tuomion julkistaminen

Tuomioistuimien voi kasvinjalostajanoikeuden loukkausta koskevassa riita-asiassa kantajan vaatimuksesta määrätä, että vastaajan on korvattava kustannukset, jotka kantajalle aiheutuvat siitä, että hän soveltuvin toimin julkistaa tietoja lainvoimaisesta tuomiosta, jossa vastaajan on todettu loukanneen kasvinjalostajanoikeutta. Määräystä ei saa antaa, jos tietojen levittämistä on muussa laissa rajoitettu. Harkitessaan määräyksen antamista ja määräyksen sisältöä tuomioistuimen tulee ottaa huomioon julkistamisen yleinen merkitys, loukkauksen laatu ja laajuus, julkistamisesta

aiheutuvat kustannukset ja muut vastaavat seikat.

Tuomioistuimien määrää vastaajan korvattavien kohtuullisten julkistamiskustannusten enimmäismäärän. Kantajalla ei ole oikeutta korvaukseen, jos tietoja tuomiosta ei ole julkistettu tuomioistuimen määräämässä ajassa tuomion lainvoimaiseksi tulosta.

9 luku

Rangaistussäännökset

41 §

Kasvinjalostajanoikeuden loukkaus

Joka tahallaan rikkoo 4 §:ssä säädettyä yksinoikeutta, on tuomittava, jollei teko ole rangaistava rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettuna teollisoikeusrikoksena, *kasvinjalostajanoikeuden loukkaamisesta* sakkoon.

42 §

Kasvinjalostajanoikeusrikkomus

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta laiminlyö 6 §:n 4 momentissa säädetyn tietojenantovelvollisuutensa tai rikkoo 24 §:n 3 momentin säännöksiä lajikenimen käyttämisestä, on tuomittava *kasvinjalostajanoikeusrikkomuksesta* sakkoon.

43 §

Suojattua lajiketta koskevien viljelytietojen väärinkäyttö

Kasvinjalostajanoikeuden haltija, joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta käyttää 7 §:n nojalla luovutettuja tietoja vastoin 7 §:n 2 momentissa säädettyä käyttötarkoitusta tai mainitun lainkohdan vastaisesti luovuttaa tietoja edelleen, on tuomittava *suojattua lajiketta koskevien viljelytietojen väärinkäytöstä* sakkoon.

44 §

Syyteoikeus

Syyttäjä ei saa nostaa syytettä 41—43 §:ssä tarkoitetusta rikkomuksesta, ellei asianomistaja ilmoita sitä syytteeseen pantavaksi.

10 luku

Erinäiset säännökset

45 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun Eviran päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäytölaissa (586/1996) säädetään.

46 §

Oikeuspaikka

Laillinen tuomioistuin tämän lain nojalla käsiteltävissä asioissa on Helsingin käräjäoikeus.

47 §

Lausunnon pyytäminen

Kasvinjalostajanoikeutta koskevissa asioissa tuomioistuin voi pyytää Eviran lausunnon.

48 §

Perittävät maksut

Tämän lain mukaisista Eviran suoritteista peritään valtiolle maksuja valtion maksupöytälaissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaan.

49 §

Kasvinjalostajanoikeuden hakijan ja haltijan asiamies

Jos kasvinjalostajanoikeuden hakijalla tai haltijalla ei ole kotipaikkaa Suomessa, hakijalla tai haltijalla on oltava Euroopan talousalueella asuva asiamies, joka on oikeutettu edustamaan hakijaa tai haltijaa kaikissa kasvinjalostajanoikeutta koskevissa asioissa.

50 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Tällä lailla kumotaan 21 päivänä elokuuta 1992 annettu laki kasvinjalostajanoikeudesta (789/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja Euroopan yhteisön myöntämän kasvinjalostajanoikeuden yksityisoikeudellisesta ja julkisoikeudellisesta suojasta Suomessa 5 päivänä maaliskuuta 1999 annettu laki (239/1999).

Kumotun kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain nojalla annetut säännökset ja määräykset jäävät edelleen voimaan, kunnes tämän lain nojalla toisin säädetään.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin kasvinjalostajanoikeushakemuksiin ja niiden perusteella myönnettäviin kasvinjalostajanoikeuksiin sekä kasvinjalostajanoikeuksiin, jotka on myönnetty ennen lain voimaantuloa, sovelletaan tätä lakia.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevien kasvinjalostajanoikeuksien voimassaoloaika pidentyy tämän lain mukaiseksi niiden hyväksymispäätöksestä lukien.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Jos muussa laissa viitataan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleeseen kasvinja-

lostajanoikeudesta annettuun lakiin, sen asemasta sovelletaan tätä lakia.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1280

L a k i**siemenkauppalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä elokuuta 2000 annetun siemenkauppalain (728/2000) 5 §:n 1 momentti
 ja
lisätään lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

5 §

Lajikeluettelo

Viljelykasvien lajikkeista pidetään lajikeluettelo. Lajike hyväksytään lajikeluetteloon, jos se on selvästi erottuva, pysyvä ja riittävän yhtenäinen ja jos sillä on riittävä viljely- ja käyttöarvo. Jos kysymys on geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, lajikeluetteloon hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi, että lajike täyttää 8 §:ssä tai sen nojalla säädetyt edellytykset.

meksi vuodeksi kerrallaan kasvilajikelautakunnan, joka päättää lajikkeen hyväksymisestä lajikeluetteloon ja lajikkeen hyväksymisen peruuttamisesta. Lautakunnan kokoonpanossa on otettava huomioon kasvilajikkeiden hyväksymisen kannalta riittävä asiantuntemus. Lautakunta julkaisee vuosittain luettelon hyväksymistään lajikkeista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kasvilajikelautakunnan kokoonpanosta ja lajikkeiden hyväksymisen edellytyksistä.

5 a §

Kasvilajikelautakunta

Maa- ja metsätalousministeriö asettaa kol-

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1281

L a k i**rikoslain 49 luvun 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 49 luvun 2 §, sellaisena
 kuin se on laissa 578/1995, seuraavasti:

49 luku

Eräiden aineettomien oikeuksien loukkamisesta

2 §

Teollisoikeusrikos

Joka tavaramerkkilain (7/1964), patenttilain (550/1967), mallioikeuslain (221/1971), yksinoikeudesta integroidun piirin piirimalliin annetun lain (32/1991), hyödyllisyysmallioikeudesta annetun lain (800/1991) tai kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain (1279/2009) säännösten vastaisesti ja siten,

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

että teko on omiaan aiheuttamaan huomattavaa taloudellista vahinkoa loukatun oikeuden haltijalle, loukkaa,

- 1) oikeutta tavaran tunnusmerkkiin,
- 2) patentin tuottamaa yksinoikeutta,
- 3) mallioikeutta,
- 4) oikeutta piirimalliin,
- 5) hyödyllisyysmallioikeutta tai
- 6) kasvinjalostajanoikeutta,

on tuomittava *teollisoikeusrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1282

Valtioneuvoston asetus**paikkatietoinfrastruktuurista annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan paikkatietoinfrastruktuurista 1 päivänä lokakuuta 2009 annetun valtioneuvoston asetuksen (725/2009) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisalaan kuuluvat paikkatietoaineistot

Paikkatietoinfrastruktuurista annetun lain (421/2009) 3 §:ssä tarkoitettuja paikkatietoaineistoja ovat:

1) koordinaatti- ja korkeusjärjestelmien, paikannusruudustojen, paikannimien, hallinnollisten yksiköiden, osoitteiden, kiinteistöjen, liikenneverkkojen, hydrografian ja suojeltujen alueiden tietoryhmissä:

a) Maanmittauslaitoksen aineistot paikannimistä;

b) Liikenneviraston ja Maanmittauslaitoksen aineistot valtakunnan, maakuntien, kuntien ja aluevesien rajoista;

c) kuntien, Maanmittauslaitoksen ja Väestötietokeskuksen aineistot rakennusten ja kiinteistöjen osoitteista;

d) kuntien ja Maanmittauslaitoksen aineisto kiinteistörekisterin kiinteistöjaotuksesta;

e) Liikenneviraston, Liikenteen turvallisuusviraston ja Maanmittauslaitoksen aineistot tie-, rata-, vesi-, ilma- sekä maastoliikennettä palvelevista liikenneverkoista ja niihin liittyvästä infrastruktuurista;

f) Ilmatieteen laitoksen, Liikenneviraston, Maanmittauslaitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot vesistöalueista, vesialueista, vesimuodostumista ja kanavista;

g) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, kuntien, Maanmittauslaitoksen, Met-

sähallituksen, Museoviraston ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot suojelluista alueilta ja kohteista;

2) korkeuden, maanpeitteen, ortoilmakuvien ja geologian tietoryhmissä:

a) Maanmittauslaitoksen aineistot korkeus- ja suhteista sekä Geologian tutkimuskeskuksen, Liikenneviraston ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot järvien ja meren syvyydestä;

b) Maanmittauslaitoksen, Maaseutuviraston, Metsäntutkimuslaitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot maanpeitteestä;

c) Maanmittauslaitoksen, Maaseutuviraston, puolustusvoimien ja Suomen ympäristökeskuksen ilmakehän aineistot;

d) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, Geologian tutkimuskeskuksen, Maanmittauslaitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot kallioperästä, geologisista muodostumista, avokallioista, pinnan muodoista ja pohjavesialueista;

3) tilastoyksiköiden, rakennusten, maaperän, maankäytön, väestön terveyden ja turvallisuuden, yleishyödyllisten ja muiden julkisten palveluiden, ympäristön tilan seurantaverkostojen ja -laitteiden, tuotanto- ja teollisuuslaitosten, maatalous- ja vesiviljelylaitosten, väestöjakauman, aluesuunnittelun piiriin kuuluvien alueiden ja raportointiyksiköiden, luonnonriskialueiden, ilmakehän tilan, ilmaston maantieteellisten ominaispiirteiden, merentutkimuksen maantieteellisten ominaispiirteiden, merialueiden, biomaantieteellisten alueiden, elinympäristöjen ja biotooppien, la-

jien levinneisyyden, energiavarojen ja mineraalivarojen tietoryhmissä:

a) Tilastokeskuksen aineistot tilastoyksiköistä;

b) kuntien, Maanmittauslaitoksen ja Väestörekisterikeskuksen aineistot rakennuksista;

c) Geologian tutkimuskeskuksen ja Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksen aineistot maaperästä;

d) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökustusten, kuntien, maakuntien liittojen, Maanmittauslaitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot maankäytöstä;

e) Elintarviketurvallisuusviraston, kuntien ja Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitoksen aineistot väestön terveydestä ja turvallisuudesta;

f) alueen pelastustoimen, Energiamarkkinaviraston, kuntien, Liikenneviraston, Maanmittauslaitoksen, Suomen ympäristökeskuksen, Tilastokeskuksen ja Väestörekisterikeskuksen aineistot yleishyödyllisistä palveluista ja muista julkisista palveluista;

g) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökustusten, Ilmatieteen laitoksen, kuntien ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot ympäristön tilan seurantaverkostoista ja -laitteista;

h) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökustusten, kuntien, Maanmittauslaitoksen, Suomen ympäristökeskuksen ja Tilastokeskuksen aineistot tuotanto- ja teollisuuslaitoksista;

i) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökustusten, Elintarviketurvallisuusviraston, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen, Maaseutuviraston, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot maatalous- ja vesiviljelylaitoksista;

j) Tilastokeskuksen ja Väestörekisterikeskuksen aineistot väestöjakaumasta;

k) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökustusten,

kuntien, Liikenneviraston, Liikenteen turvallisuusviraston, Maanmittauslaitoksen, Suomen ympäristökeskuksen ja työ- ja elinkeinoministeriön aineistot aluesuunnittelun, rajoitusten ja sääntelyn piiriin kuuluvista alueilta ja raportointiyksiköistä;

l) Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot luonnonriskeistä;

m) Ilmatieteen laitoksen aineistot ilmakehän tilasta;

n) Ilmatieteen laitoksen aineistot ilmaston maantieteellisistä ominaispiirteistä;

o) Ilmatieteen laitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot merentutkimuksen maantieteellisistä ominaispiirteistä;

p) Ilmatieteen laitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot merialueista;

q) Helsingin yliopiston Luonnontieteellisen keskuksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot biomaantieteellisistä alueilta;

r) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökustusten, metsäkeskuksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot erityisistä elinympäristöistä ja biotoopeista;

s) Helsingin yliopiston Luonnontieteellisen keskuksen, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot lajien levinneisyydestä;

t) Geologian tutkimuskeskuksen, Ilmatieteen laitoksen, maakuntien liittojen, Metsätutkimuslaitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen aineistot energiavaroista;

u) Geologian tutkimuskeskuksen aineistot mineraalivaroista.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Lainsäädäntöneuvos Tuire Taina

N:o 1283

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kuitupellavan ja -hampun jalostustuesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* kuitupellavan ja -hampun jalostustuesta 30 päivänä toukokuuta 2008 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (370/2008) 2—4 ja 10 §, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 372/2009, seuraavasti:

2 §

Osto- ja myyntisopimus

Hyväksytyt ensimmäisen jalostajan on tehtävä viljelijän kanssa osto- ja myyntisopimus, joka sisältää sellaiset tiedot kuin siitä soveltamisasetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään. Hyväksytyt ensimmäisen jalostajan allekirjoituksellaan oikeaksi todistamansa jäljennös sopimuksesta on toimitettava jalostuslaitoksen sijaintipaikkakunnan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään soveltamisasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä ajankohtana.

3 §

Jalostustoimeksiantosopimus

Jalostajaan rinnastettavan tuottajan on tehtävä hyväksytyt ensimmäisen jalostajan kanssa jalostustoimeksiantosopimus, joka sisältää sellaiset tiedot kuin siitä soveltamisasetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään. Jalostajaan rinnastettavan tuottajan allekirjoituksellaan oikeaksi todistamansa jäljennös sopimuksesta on toimitettava jalostajaan rinnas-

tettavan tuottajan maatilán talouskeskuksen sijaintipaikkakunnan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään soveltamisasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä ajankohtana.

4 §

Jalostussitoumus

Viljelijän, joka on hyväksytty ensimmäiseksi jalostajaksi, on annettava kirjallinen sitoumus viljelemissään varsien jalostamisesta siten kuin siitä soveltamisasetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään. Ensimmäiseksi jalostajaksi hyväksytyt viljelijän allekirjoituksellaan oikeaksi todistamansa jäljennös sitoumuksesta on toimitettava maatilán sijaintipaikkakunnan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään soveltamisasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä ajankohtana.

10 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Soveltamisasetuksen tarkoittamia toimivaltaisia viranomaisia kuitupellavan ja -hampun

jalostustukeen liittyvien hakemusten käsitte-
lyyn ja valvontaan liittyvissä asioissa ovat
elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä-
miin toimenpiteisiin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2010.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 1284

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

**maa- ja puutarhatalouden kansallisissa tuissa saaristoksi luettavista kuntien osa-alueista
annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen liitteen 1 muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisissa tuissa saaristoksi luettavista kuntien
osa-alueista 17 päivänä tammikuuta 2002 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen
(27/2002) liite 1, sellaisena kuin se on asetuksessa 184/2009, seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2010.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Vanhatalo

Alueiden A ja B saaristoalueet*Ulkosaaristo*

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Hammarland	Appelö ja Torsholm
Inkoo	Lövö, Orslandet, Storrarnsjö ja Älgsjölandet
Kaarina	Jauhosaari
Kemiönsaari	Kagsjäla, Kasnäs ja Lövä sekä entinen Hiittisten kunta
Kustavi	Lypyrtti ja Vartsala
Lemland	Askö, Björkö, Gloskär, Gäsö, Kuggholmen, Stackskär ja Stora Stegskär
Loviisa	Byön, Killingö, Kälkö, Sondarö ja Vätskär
Länsi-Turunmaa	Attu, Björkholm, Heisala, Jermo, Kuggö, Mielisholm, Sorpo ja Tammo sekä entisten Houtskarinn, Iniön, Korppoon ja Nauvon kuntien alueet
Masku	Matalluoto
Naantali	Aasla, Ampuminmaa, Auva, Häviluoto, Iso-Kuusinen, Iso-Maisaari, Kaarnitta, Kaita, Koivusaari, Korvenmaa, Kramppi, Kruunumaa, Kuivanen, Lapilan saari, Liettinen, Pakinainen, Pyytti, Pähkinäistenmaa, Ruotsalainen, Sakoluoto, Samsaari, Taipalus, Tammiluoto, Tammisluoto, Vähä-Kaita ja Vähä-Maisaari sekä entinen Velkuan kunta
Porvoo	Pikku-Pellinki, Suur-Pellinki ja Sundö
Raasepori	Björkholm, Brändö, Danskog, Elgö, Halstö, Koö, Långö, Prästön, Skärlandet ja Ängholm
Salo	Angelansaari, Luotsisaari, Pettu, Ulkoluoto ja Vartsalansaari sekä Kemiönsaari-nimisestä saaresta Salon kuntaan kuuluva osa
Sauvo	Österö
Taivassalo	Aasamaa, Kahiluoto ja Keräsaari
Turku	Kulho
Uusikaupunki	Niittyluoto, Vasikkamaa ja Ytterin saaret

Sisäsaaristo

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Hartola	Kotisalo, Nautsalo sekä Urrionsaari
Hämeenlinna	Salpasalon saari
Jämijärvi	Palo-, Maja- ja Lehtisaari sekä Uimaluoto
Jämsä	Taivas-, Kukkaro-, Kaijan- ja Karhusalon saaret sekä Mustasaari
Kangasala	Ihonsaari ja Vänninsalo
Kouvola	Kinansaari ja Salonsaari
Kuhmoinen	Musta- ja Haukkasalon saaret
Lappeenranta	Mietin- ja Kilpiänsaari
Orivesi	Rekisaari
Padasjoki	Hinttolan saari
Pälkäne	Haussalon saari
Sysmä	Salonsaari

Manner-Ahvenanmaa

Hammarlandin ja Lemlandin kunnista ne osat kuntaa, jotka eivät kuulu ulkosaaristoalueeseen.

Alueiden C1 ja C2 saaristoalueet*Alue C1*

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Enonkoski	Ihamaniemi
Hankasalmi	Paanalan ja Tuomarin saaret
Heinävesi	Hentulan- ja Viitasaari sekä Luutsalon saari
Joroinen	Kostonsaari
Jyväskylä	Jänissaari, Kilvensalo ja Rutaniemi
Kerimäki	Kokkosaari, Välisaari, Hevos- ja Vehkasalon saaret
Kesälahti	Suitsansaari ja Suursaari
Kuopio	Kortelan saari, Papin-, Säyneen-, Viita- ja Vaajasalon saaret
Leppävirta	Hietasaari, Tervassalon saari, Timonsalo ja Vilponsaari
Liperi	Karjalan-, Karhun-, Kuus-, Lapin-, Matin-, Pesolan-, Rauan- ja Suursaari
Maalahti	entisen Bergön kunnan alue
Mikkeli	Paajalansaari ja Papinsaari
Mustasaari	Björköby ja Raippaluoto
Mänttä-Vilppula	Teerisaari
Punkaharju	Pöllänsaari
Puumala	Heinäsenosaari, Kurjensalo, Konninsalo, Lieviskä, Liimattala, Lintusalo, Niinisaari, Partalansaari, Rokansaari ja Viitasaari
Rantasalmi	Hevossalo, Kuokansaari ja Pikontaipaleen tila
Ristiina	Harapansalo, Kaijatsaari ja Kaita
Ruovesi	Jaakonsaari
Savonlinna	Ahvion-, Kesamon-, Kokon-, Kongon-, Laukan-, Liiston-, Muhan-, Pesolan-, Pietolan-, Rito- ja Tuohisaari, Kiviapaja sekä Mikkolanniemi
Sulkava	Vekaransalmen takainen alue
Suomenniemi	Salosaari
Suonenjoki	Ärjänsaari
Taipalsaari	Kyläniemi, Iso- ja Pieni Jänkäsalo
Varkaus	Ruotimo
Vöyri-Maksamaa	mantereen ulkopuoliset alueet

Alue C2

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Hirvensalmi	Mielevän-, Puukon- ja Pääskynsaari, Saari-Kuitusen ja Säkkisalonsaaret
Joutsa	Jout-, Konna-, Lampo- ja Pantilansaari
Juankoski	Kallinsalo
Kangasniemi	Iso Mökärän ja Rämiaisen saaret
Kannonkoski	Selkäsaari
Karttula	Peltosaari
Keuruu	Hulpio-, Korpisen- ja Palosaari
Kiuruvesi	Lapin- ja Tuusansaari

Kivijärvi
Kontiolahti
Lapinlahti
Luhanka
Nilsjä

Pertunmaa
Pielavesi
Polvijärvi
Rautalampi
Saarijärvi
Tervo
Vesanto
Vieremä
Virrat
Äänekoski

Vietsaari
Teerisaari
Musta- ja Viitasaari
Onkisalo
Hietasalon, Keinolan, Kerssin ja Pieni-Vinkin saaret sekä
Vinkinsaari
Pujon saari
Kaitamo ja Peltosaari
Ruopansaari
Hämeen- ja Joutsenniemi sekä Vilosensaari
Elosaari ja Iisalonsaari
Pulkkilansaari
Pängätsalo
Vitikkasaari
Haapo-, Oikon- ja Sinisaari
Kytän- ja Hautsalon saaret

N:o 1285

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
alkuperäiskasvilajikkeen rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön
asetuksen 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan alkuperäiskasvilajikkeen rekisteröinnistä 23 päivänä huhtikuuta 2007 annetun
maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (499/2007) 8 § seuraavasti:

8 §

Rekisteröinti-ilmoituksen käyttö valvonnassa

Eviran on toimitettava kyseessä olevan la-
jikkeen tarkastusasiakirjat kysymyksessä ole-
ville elinkeino-, liikenne- ja ympäristökes-
kuksille käytettäväksi viljelijöiden maatalou-

den ympäristötuen erityistukisopimusten val-
vonnoissa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä-
miin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1279—1285, 3 arkkia